

मधोदत्तं यज्ञस्य विदुर्धाः । त्रिगुणं तदप्यन्ययुक्तं
वेदमन्त्रसम्पत्तम् । शिरोधरास्त्राभिर्मध्यात् पृथक्
परिमाणकम् । यजुर्वेदां नाभिर्मितं सामगानामयं
विधिः । वामस्कन्धेन विधृतं यज्ञस्य बलप्रदम्”
कान्तिकापु० ४७० । “उपवीतमाह गोभिलः “यज्ञोपवीतं
कुरुते स्रुतं वस्त्रं वा अपि वा कुशरज्ज्वमेव । यज्ञोप-
वीतं विशिष्टान्यासधारणकर्मतया कुरुते । किं तत्-
स्रुतं विशेषयति कन्दोगपरिशिष्टम् “कर्तुं लिङ्गतं
कार्यं” तन्तुयमधोदत्तम् । लिङ्गतञ्चोपवीतं स्यात्तस्यैको
न्यनिरिष्यते” । वामावर्त्तवन्तितं तन्तुयं त्रिगुणं कृत्वा
दक्षिणार्धतश्चितं कार्यम् एवं लिङ्गतं लिङ्गतम् उपवीतं
स्यात् एकोन्यनिरिति नानात्वनिषेधार्थम् । तथा च
बोधायनः “कोशं स्रुतं लिङ्गितं यज्ञोपवीतनाभेः” ।
कोशं लंमकाप्रोद्भवं पट्टस्रुतादिमयमित्यर्थः । सौतं
कापीसोद्भवम् । तथा च मनुः “कापीसमुपवीतं स्यात्
विप्रस्योद्भूतं लिङ्गितं । यणस्रुतमयं राज्ञो वैश्या-
विकसौलिकम्” । लिङ्गितमित्युक्तत्वात् मनुवचनेऽपि
लिङ्गनात्वं लिङ्गावस्थानेन विशेष्यम् । यत् तैठिलसिद्ध-
नम् “कापीसमुपवीतं पट्टतन्तु लिङ्गतं ब्रह्मणस्य । सौमं
राजन्यस्य आधिकं वैश्यस्य” । तत्तन्तुत्वमन्त्रे पट्टतन्तु
विधायकम् । नवतन्तुत्वं व्यक्तमाह देवलः “यज्ञोपवीतं
कुर्वीत स्रुतमयं नवतन्तुभिः । एकेन पन्थिना तन्तुर्वि-
गुणं स्रुतगुणोऽथवा” । एकेन पन्थिना युक्त इति शेषः ।
द्विगुणद्विगुणोऽथ वेति तन्तुवचनेन द्विवचो द्विवचो वा
कर्त्तव्यः । द्विवचत्वं लिङ्गवत्वासम्भवे । गोभिले वा
शब्दो विकल्पार्थः । अपिपण्डो वस्त्रकुशरज्ज्वोः
स्रुतानुकल्पप्रदर्शनार्थः । एषकारोऽलिङ्गवत्त्वव्यव-
हेदर्थः । द्वितीयो वागन्दोऽनुक्तमौञ्जवाचादिमस्रु-
तार्थः । तथा च निगमपरिशिष्टम् “वाससा यज्ञोपवीतानि
कुरुते तदभावे लिङ्गता स्रुतेण कुशस्रुतवालप्रतिपद-
रज्जुभिर्वा । वागोऽत्र गोवालः यथाह देवलः “कापीस
सौमगोवाल वररज्जुऽणोद्भवम् । सदा सम्भवतो धार्यं
सुपवीतं द्विजातिभः” । तदभावे इतिकरणाद्वस्त्रभावे
कुशरज्जुभिरिति बोद्धव्यम्” । आ० वि० ।

यज्ञाङ्ग पु० यज्ञाङ्गं साधनत्वेनास्त्यस्य अच् । यज्ञोद्भूतं
अमरः । षडिदरे राजनि० । षडङ्गयष्टिकायाह शब्द-
ते हि समित्यपत्त्यादिना यज्ञं सम्पादयन्ति । षषोम-
नङ्गां स्त्री राजनि० टाप् । इत० । यथागाङ्गमात्रे न० ।

यज्ञान्त पु० इत० । षडङ्गयष्टिकायाह शब्द-
यज्ञयेमे च हेम० ।

यज्ञायज्ञीय न० यज्ञायज्ञा इत्यनेन शब्देन युक्तायामृचि गेयम्
ह । षड्गिण्टोमे गेये सामभेदे तः खण्ड० ब्रा० ४।१।२०
ज्योतिष्टोमे गेये २ सामभेदे च सा० सं० भा० उपोहते ।

यज्ञिक पु० यज्ञः यज्ञाङ्गं साध्यत्वेनास्त्यस्य ठन् । पञ्चाये
जटा० । तत्समिदादिभिर्हि यज्ञोपिष्याद्यते ।

यज्ञिय त्रि० यज्ञाय हितः च । षड्गकर्मयोग्ये अमरः ।
२ दापरयुगे पु० लिङ्गा० ।

यज्ञियदेश पु० कर्म० । यज्ञकर्मयोग्यदेशे “क्षणसारस्तु चरति
मृगो यत् स्वभावतः । स ज्ञेयो यज्ञियोदेशः” मनूक्ते
देशे । [राजनि०] २ यागसम्बन्धनि त्रि० ।

यज्ञीय पु० यज्ञाय हितः तद्धेद वा ह । षड्गोद्भूतं
यज्ञीयब्रह्मपादप पु० कर्म० । विकृतवस्त्रे (क० वि०)
राजनि० “वैकटुर्तो मृदमादत्ते” इति श्रुतौ तदोपच-
विधानात् तस्य तद्यात्वम् ।

यज्ञेश्वर पु० यज्ञस्य प्रवर्त्तयता ईश्वरः । दिव्यो । [यज्ञके त्रि०
यज्ञेष्ट न० ७त० । षड्गोद्भूतवस्त्रे राजनि० । इव० २८८-
यज्ञोद्भूतवस्त्र पु० यज्ञार्थं उद्भूतवस्त्रः । स्वनामस्थाने इहे शब्द-
यज्ञोपवीत न० यज्ञेन संस्कृतमुपवीतम् । यज्ञस्रुते उप-
मयनसंस्कारेण पवित्रीकृतं लिङ्गितं उद्भूतं वामस्कन्धात्
दक्षिणकुक्षितो बन्धमानतया धृते स्रुतभेदे । यज्ञस्रुत-
शब्दे दृश्यम् । [२ दिव्यो च यज्ञपरिषद्दे दृश्यम् ।

यज्वन् पु० यज-भूते कनिष् । विधानेन षड्गयुगे अमरः ।
यत् ताडने उपस्करे च चु० सं० सेट् । यातयति । अथी-
यतव त । निर्-परीवर्त्ते प्रवीरूपशोधने च ।

यत यत्ने भ्वा० आत् । अक० सेट् । यतते अयतिट्
ईदित् निडायमनिट् यत्तः ।

यतम त्रि० एषां मध्ये यः यदु+डतमच् । एषां मध्ये
यदत्यर्थे । [यदत्यर्थे ।

यतर त्रि० । अनयोर्मध्ये यः यदु+डतरच् । अनयोर्मध्ये
यतस् अच् यदु+तसिल् । “यत्मादित्यर्थे” ।

यति पु० यतते मोक्षाय यत-इत् । षड्गिजके संन्यासिनि
अमरः । यस्यते जिह्वा यत् यम-क्तिन् । कन्दोयन्वदिष्यते
जिह्वाया २ विप्रामस्याने उच्चारणकालविच्छेदे स्त्री ।
झा. च “कुचित् कन्दस्यासौ यतिरभिहितः पूर्वकतिभिः
प्रदान्ते वा गोभां व्रजति पदमध्ये त्वजति च” इत्याद्यु-
त्तरावृत्तिरुक्तपदानो एव कन्दोयन्वाहारेण जिह्वाया